

Den westfalske Freds sejrige princip

Den 25. marts (EIRNS) – Den internationale konference den 9. april i Schiller Instituttet om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og den forudgående organiseringsproces kan være et pejlemærke for verden. Den kan give mange en anledning til – måske endda på trods af dem selv – at få begrebsmæssig adgang til og indsigt i den primære, umiddelbare og uundværlige rolle, som de som enkeltpersoner kan spille for at afværge den ellers næsten sikre snarlige termonukleare undergang for menneskeheden. Den alternative sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er nødvendig, kan etableres, men kun ved at efterligne den internationale fremgangsmåde, som Lyndon LaRouche anvendte til at ændre en tragisk politisk retning, herunder inden for USA's præsidentembedes institution, gennem udformning af foranstaltninger udefra, og fra oven, for at overløste og besejre det britiske oligarkis sædvanlige kontrol over denne institution og dens magthavere. Uanset om det drejer sig om "Operation Ibn Sina" for Afghanistan/Sydvestasien, Verdenssundhedsplatformen under Komitéen for modsætningers Sammenfald eller den Westfalske Freds tilgang til Ukraine, skal der altid tilvejebringes et alternativ, "en mere excellent måde" af ægte lederskab i en krisetid.

For det første må vi gennem sociale medier, trykte medier og andre kanaler, fremtvinge en offentlig diskussion om den kendsgerning, som stadig er undertrykt efter 39 år, at det var på grund af Lyndon LaRouches idéer og indsats, at USA's præsident den 23. marts 1983 foreslog Sovjetunionen en fælles videnskabelig indsats for at gøre atomvåben "impotente og forældede", med den daværende præsident Ronald Reagans personlige udsagn. For det andet må vi provokere militær- og efterretningsfolk, regeringsinstitutioner og borgerne i

almindelighed i alle nationer til at gøre noget, der måske er endnu mere skræmmende end at stå over for termonuklear udslettelse – de må afvise både geopolitik og valutapolitik som værende ødelæggende, ikke kun for deres egen

interesse, men også for menneskehedens samlede egeninteresse. For det tredje er den bedste måde at gøre det på at få folk til at erkende, at det egentlige strategiske problem ikke ligger i dødbringende atomvåben. Det ligger i afvisningen af den opfattelse, at der kun findes én menneskelig race, én menneskelig art, og at denne arts interesser som helhed er det eneste sande udtryk for den menneskelige identitet. Denne opfattelse af menneskeheden, som efterhånden er blevet bredt forkastet, er nu afgørende for menneskehedens fortsatte eksistens, vækst, udvikling og velstand.

I denne uge troede britiske kræfter, at de havde opnået en "sejr for dommedag", i hvert fald som det i dag blev rapporteret i Wall Street Journal. The Journal diskuterede, hvad de kaldte "en ny beslutning" af Biden, "truffet tidligere på ugen under pres fra allierede, (som) fastholder, at den 'grundlæggende rolle' for det amerikanske atomarsenal vil være "at afskrække atomangreb" – et underfundigt, men væsentligt skift i forhold til hans holdning i valgkampen."

Bidens bekendtgjorte politik i 2020 havde været, at "det eneste formål med USA's atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt at gengælde – et atomangreb." "De allierede i NATO har været særdeles nervøse for at skifte til en doktrin med 'eneste formål', da de frygter, at det kan svække afskrækkelsen mod et konventionelt russisk angreb på alliancen." Selv om der blev udtrykt en bemærkelsesværdig, umiddelbar bestyrtelse og modstand, hvad er det så lige præcis, at Rusland eller andre nationer som Kina og Indien, skal udlede af det?

I sin nylige artikel "Will Humans Be the Next Freedom Fries?" påpeger den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, at

“amerikanske eksperter og strategiske eksperter synes lykkeligt uvidende om, hvor tæt vi alle er på at blive stegt i et atomangreb fra Rusland... Her er problemet: Russerne har al mulig grund til at være i alarmberedskab. Deres radarsystem til tidlig varsling er så utilstrækkeligt, at der er situationer (herunder tilfælde hvor der er tale om uskyldige raketaffyringer), hvor den russiske præsident Putin kun har få minutter – hvis det er tilfældet – til at beslutte, om han skulle affyre atommissiler for at ødelægge resten af verden – hvis han fik mistanke om, at Rusland var under et atomangreb.”
[Understregning i original.]
[<https://www.antiwar.com/blog/2022/03/23/will-humans-be-the-next-freedom-fries/>]

Vores organisering bliver nødt til at få verden til at erkende virkeligheden. Forkastelsen af Lyndon LaRouches “Højere Fredspolitik” fra 1983 for at skabe et teknologisk-videnskabeligt engagement med Sovjetunionen, som indledningsvis blev modarbejdet af den russiske Andropov-regering og lidt senere af George Bush-fraktionen i det amerikanske præsidentembede, der også sendte LaRouche i fængsel, har nu bragt verden på randen af selvudslettelse. Som pastor Dr. Martin Luther King engang sagde: “Valget står ikke mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens.” Helga Zepp-LaRouches artikel: “Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, et verdenssundhedssystem og direkte ikke-voldelig handling i tider med socialt sammenbrud” bør læses af alle, der ønsker at forstå og formidle det indre virke af den tankegang, der er nødvendig for at begribe og gennemføre den “Westfalske Fredsmetode”, der foreslås i vores underskriftindsamling og indkaldelse til konference, hvis gennemførelse vil vende den nuværende ubønhørlige “March of Folly” til menneskehedens største mulighed.
[https://larouchepub.com/hzl/2021/4826-gandhis_vision_for_a_new_para-hzl.html]

